

Sněh bez soukromí?

Sněh bez soukromí by byl vlastně sněh bez stresu. Strach z toho kdo co mevi. Všichni by věděli o všech a všechno. Z jedné strany je to velice pozitivní, ale má to i špatnou stranu. Kdyby nebylo soukromí, at' bránil jako tajemství, nebo muška, vzpomínky, věci, vše co si můžeme nosit v našich srdcích nebo kapsách. Sněh by byl složitý, ale to je i teď. Myšlím, že každý občas potřebuje soukromí plus aktivitu při které se sebe dostane to co ho trápi, alek. Sněh by se nejspíše nezahroulil, ovšem to nikdy mevi. Lidé by si musli uvědomoval prostředí a okolí ve kterém žijou. Když každý odhalí tajemství nebo cokoli soukromé ho nese strach, strach že se někdo dozví co jedinec požádal. Proto si myslím, že život bez soukromí by máš tohoto strach zbavit. Ale co by chvilu, ~~by~~ kdy potřebujeme soukromí (byla o samole) a i jine čas? Je to velice těžké popsat a ještě těžší napsat.

Ovšem soukromí je myšleno i jinak. Nikomu by asi nebylo přijemné slouhat se ve starých SOUKROMOSTECH. Jáma mevi má rada bych ~~byla~~ radši žila život se soukromím nebo ne, chtěla bych něco mezi. Ano vím, že to nedává moc smysl. Rada si uchovámu pro sebe nějaké tajemství alek, ale radově se třeba podělit. V lehké chvíli je na prvním místě důvěra a upřímnost. Po sněh je soukromí také důležitá. Ve sněh by to nedopadlo asi nejliší, vím je to sporné a sama to nedokážu popsat. Jáma rá sebe si myslím spíše vím,

Īre jseem lēkhlē īlāstma. Ģnēi dēuktoumi' dē pōzānōduji'

sēma rda hō rāchōvāmu mēto mē.

Mōāma jseem hō īpālūē pōchopīlā, alē jāk mīšū lēkhlē mī
hō vūhōvējs a hōk odvāīrma, abych pāla rā oshālmī līdī
mējsēw. ☺